

Arrest

nr. 240 581 van 8 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 januari 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 maart 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. DELHEZ, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, S. B., zijnde de echtgenote van tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij integraal over daar eerste verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, G. M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn, afkomstig uit het dorp Tsahkashen, gelegen in de provincie Aragotsotn. U bent wettelijk gehuwd met B. S. (...) (O.V. (...)). Eind februari 2008 leende u uw wagen uit aan uw schoonbroer, B. Se. (...) (O.V. (...)). Hij ging hiermee naar Jerevan om er deel te nemen aan de betogingen van de oppositie na de presidentsverkiezingen. Daarna kreeg u problemen met de autoriteiten. U werd enkele keren ondervraagd door de politie op beschuldiging van deelname aan de betogingen van de oppositie. Daarnaast ondervond u allerhande problemen met verschillende overheidsdiensten. U kreeg controles van de medische dienst op uw boerderij. U moest vervolgens uw koeien laten vaccineren, maar daarna werden alle dieren toch ziek. Toen u het volgende jaar weigerde om uw koeien opnieuw te laten vaccineren, moest u een boete betalen. U bezat ook een winkel in vleeswaren. Na verschillende controles van de dienst voor hygiëne-inspectie en de belastingdienst, moest u meerdere boetes betalen. De belastingdienst beweerde dat u uw belastingen niet betaald had, terwijl u dit wel altijd correct gedaan had. Uiteindelijk verkocht u uw boerderij en uw winkel. U ontving ook telkens opnieuw dezelfde verkeersboete, terwijl u die wel al betaald had. U vermoedde dat al deze problemen met verschillende overheidsdiensten ook te maken hadden met uw vermeende banden met de oppositie. Daarnaast had jullie dochtertje E. (...) al van bij de geboorte ernstige gezondheidsproblemen. U betaalde veel geld voor allerhande medische behandelingen, maar de artsen konden haar niet genezen. In 2010 overleed jullie dochtertje. Uw echtgenote kon de dood van jullie kind niet verwerken en kreeg hierdoor ernstige psychische problemen. De artsen raadden u aan om van omgeving te veranderen opdat haar psychische toestand zou verbeteren. Begin 2011 vertrok u wegens de psychische problemen van uw echtgenote en ook omwille van uw problemen met verschillende overheidsdiensten samen met jullie twee andere kinderen naar Yegorevsk in de Russische federatie. U verbleef er legaal en werkte in de bouwsector. Uw echtgenote en kinderen konden echter niet legaal in de Russische Federatie verblijven. In juni 2017 werden uw echtgenote en kinderen door de Russische autoriteiten gedeporteerd naar Armenië. U keerde zelf ook terug. Na jullie terugkeer verslechterde de psychologische toestand van uw echtgenote waardoor u besloot om Armenië opnieuw te verlaten. Op 4 december 2017 vertrok u op legale wijze met het vliegtuig naar Frankrijk waar u bij een vriend kon verblijven. U werkte er in de bouwsector om geld te verdienen opdat uw echtgenote en kinderen ook zouden kunnen vertrekken uit Armenië. Het was de bedoeling om naar België te gaan waar ook uw schoonmoeder G. K. (...) (O.V. 6.546.797) en uw schoonbroer Se. (...) verblijven. Uw echtgenote nam samen met jullie twee kinderen op 18 augustus 2018 het vliegtuig naar België. Op 23 augustus 2018 reisde u met de wagen naar België. U en uw echtgenote dienden op 20 september 2018 in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legden u en uw echtgenote de volgende documenten voor: uw militair boekje, uw rijbewijs, de geboorteakten van jullie kinderen, jullie huwelijksakte, en verschillende medische en psychologische attesten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst is uit uw verklaringen gebleken dat de voornaamste reden waarom u en uw echtgenote Armenië verlaten hebben te maken heeft met de ernstige psychische problemen van uw echtgenote die volgens u veroorzaakt zijn door het overlijden van jullie dochtertje. U verklaarde dat de psychische toestand van uw echtgenote in Armenië na het overlijden van jullie dochtertje dermate achteruitging dat de artsen daar u aanraadden om van omgeving te veranderen. U stelde dat jullie om die reden in 2011 vertrokken naar de Russische Federatie waar haar psychische toestand verbeterde. Na jullie terugkeer naar Armenië in 2017 verslechterde de psychische toestand van uw echtgenote dan weer door de herinneringen aan het overlijden van jullie kind waardoor u besloot om opnieuw het land te verlaten. U beweerde omwille van haar psychische problemen niet te willen terugkeren naar Armenië, omdat u vreest dat deze problemen dan opnieuw zullen verergeren, dat u uw echtgenote dan moet laten opnemen in een ziekenhuis omdat ze niet meer voor de kinderen kan zorgen, en dat uw gezin dan uit elkaar valt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 2, 3, 4, 6 en

notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 2). U haalde verder aan dat er in België voor uw echtgenote betere medisch-psychologische zorgen voorhanden zijn. Uw echtgenote had geen vertrouwen meer in de Armeense artsen, omdat ze jullie dochtertje niet konden genezen. U stelde ook dat alle medische zorgen in Armenië veel geld kosten en dat de artsen in België veel bekwaam zijn (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de door u aangehaalde medisch-psychologische problemen van uw echtgenote geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de medisch-psychologische problemen van uw echtgenote dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Verder haalde u aan in Armenië problemen gekend te hebben met de autoriteiten omwille van het feit dat u vroeger verdacht werd van banden met de oppositie. In verband hiermee verklaarde u dat u in maart 2008 enkele keren ondervraagd werd door de politie. Daarna kende u met betrekking tot uw boerderij en uw winkel problemen met verschillende overheidsdiensten, onder andere de medische dienst, de dienst voor hygiëne-inspectie, en de belastingdienst (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 3, 4, 5 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 3, 4, 5, 6). U verklaarde in geval van terugkeer naar Armenië ook de huidige regering te vrezen, omdat u op een bepaald moment lid geworden bent van de toenmalige regeringspartij HKK (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 5).

Met betrekking tot uw problemen met de Armeense autoriteiten dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen hun activiteiten kunnen ontplooiën en kunnen deelnemen aan verkiezingen waarbij in het algemeen de fundamentele vrijheden worden gerespecteerd. Sinds de zogenaamde fluwelen revolutie van april 2018, waarbij oppositieleider Pashinyan eerste minister werd en hiermee de jarenlange hegemonie van de Republikeinse Partij (HHK) doorbrak, is er sprake van een drastische wijziging in het politieke klimaat. Bij de parlementsverkiezingen van december 2018 verdween de vroegere regerende HHK volledig uit het parlement. Waarnemers geven aan dat er actueel geen sprake is van vervolging van personen omwille van hun politieke affiliatie. Personen die vroeger moeilijkheden ervaarden omwille van hun activisme of oppositie tegen het HHK-regime worden actueel niet vervolgd. Er is weliswaar sprake van hate speech, voornamelijk op het internet, in alle richtingen, maar er is geen sprake van fysiek geweld of intimidatie. Verder is het mogelijk dat er onder het HHK-regime een gefabriceerde rechtszaak werd geopend en dat deze actueel nog niet is afgerond, maar niemand bevindt zich in afwachting van een uitspraak nog in detentie. Bronnen geven als uitzondering aan dat bepaalde high profile-personen die een ernstige bedreiging (blijven) vormen voor de Sargsyan-clan of de hieraan gerelateerde oligarchen wel nog gevaar kunnen lopen omdat het actuele regime nog onvoldoende capaciteit heeft om hen hiertegen toereikend bescherming te bieden. In uw geval dient te worden vastgesteld dat u er door het vroegere regime enkel van verdacht werd betrokken te zijn bij oppositie-activiteiten, omdat uw schoonbroer met uw wagen indertijd naar Jerevan was gereden om er deel te nemen aan de betogingen van de oppositie. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er onder het vorige HHK-regime een strafzaak tegen u werd opgestart, noch dat u kan worden beschouwd als een ernstige bedreiging voor de Sargsyan-clan of de aan hen gerelateerde oligarchen. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat u actueel vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin te vrezen heeft. U toont het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Met betrekking tot de door u aangehaalde problemen met verschillende overheidsdiensten waardoor u meerdere boetes moest betalen, die volgens uw verklaringen toch rechtstreeks verband houden met het feit dat u er door het vorige HHK-regime van verdacht werd banden te hebben met de oppositie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 3, 4, 5 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 3, 4, 5, 6), kan vooreerst worden opgemerkt dat u ter staving van deze problemen geen enkel begin van bewijs hebt voorgelegd. Uit uw verklaringen is toch gebleken dat u in Armenië wel degelijk over zeer veel verschillende bewijsstukken beschikte of alsnog zou kunnen trachten te verkrijgen, onder meer brieven, bewijzen van betaling van boetes, en dagvaardingen van gerechtsdeurwaarders (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 5, 6). U verklaarde ook dat er vanaf 2017 en zelfs na uw aankomst in België nog verschillende dagvaardingen van gerechtsdeurwaarders met betrekking tot het betalen van achterstallige belastingen op uw naam bij uw vader bezorgd werden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 4). U beloofde tijdens

uw opeenvolgende persoonlijke onderhouden weliswaar telkens de nodige bewijsstukken alsnog te zullen voorleggen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 5). Tot op heden hebt u echter geen enkel document voorgelegd ter staving van deze beweerde vervolgingsfeiten noch hebt u laten weten wat de reden voor het uitblijven ervan is. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij, desnoods achteraf, toch al het nodige zou doen om bewijsstukken aan te brengen ter staving van de feiten die hij aanhaalt.

Bovendien kan worden opgemerkt dat u van deze jarenlange problemen met verschillende overheidsdiensten in het geheel geen melding gemaakt hebt in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelde tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhouden voor het Commissariaat-generaal toch dat u in geval van terugkeer naar Armenië nog altijd vreest om door de autoriteiten gearresteerd te worden en in de gevangenis opgesloten te worden wegens de valse beschuldigingen van belastingontduiking (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 6 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 5). In de vragenlijst beperkte u zich echter enkel tot de vermelding dat u in 2008 meerdere keren ondervraagd werd door de politie (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.7). U verklaarde weliswaar dat de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken niet verder ingegaan was op deze problemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2019, p. 5). Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u van dergelijke essentiële elementen in uw asielrelaas toch wel zelf melding zou maken. Hierdoor wordt ook ernstig afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees.

U verklaarde tenslotte nog ook de huidige regering te vrezen, omdat u op een bepaald moment lid geworden bent van de toenmalige regeringspartij HHK. U beweerde dat u dat gedaan had in de hoop dat u dan geen problemen meer zou kennen met de verschillende overheidsdiensten, wat echter niet het geval was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 03/12/2018, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 05/02/2019, p. 5). In verband hiermee kan opnieuw verwezen worden naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt duidelijk dat er actueel geen sprake is van vervolging van personen omwille van hun politieke affiliatie, inclusief aanhangers van de het vorige HHK-regime. Er is weliswaar sprake van hate speech, voornamelijk op het internet, in alle richtingen, maar er is geen sprake van fysiek geweld of intimidatie. Strafrechtelijke vervolging van personen uit het voormalige HHK-regime en hun familieleden omwille van vroegere misdrijven, zoals fraude, corruptie, machtsmisbruik of gebruik van geweld, is mogelijk en is volgens de verschillende bronnen niet politiek geïnspireerd. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat u omwille van u loutere lidmaatschap van de HHK-partij enige vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin heeft te vrezen.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw militair boekje, uw rijbewijs, de geboorteakten van jullie kinderen, en jullie huwelijksakte bevatten louter persoonsgegevens van u en uw gezinsleden die hier niet direct in twijfel getrokken worden, maar brengen verder geen informatie aan die uw beweerde vervolgingsproblemen kan staven. De verschillende medische en psychologische attesten bevatten medische gegevens van uw echtgenote en bevestigen de psychische problemen van uw echtgenote, maar kunnen bovenstaande vaststellingen niet in positieve zin wijzigen.

Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat er in hoofde van uw echtgenote, B. S. (...) (O.V. (...)), die zich voor haar verzoek om internationale bescherming volledig baseerde op dezelfde motieven als degene die u aanhaalde, door het Commissariaat-generaal eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging

en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van “de *voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginselen en van het beginsel van behoorlijk bestuur*”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift opnieuw een uiteenzetting geven van de problemen die zij zouden hebben gekend in Armenië, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van het asielaanspraak niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partijen op voormelde wijze in gebreke blijven.

2.2.4. Waar verzoekende partijen lijken te stellen dat eerste verzoekende partij gezondheidszorgen werd ontzegd omdat tweede verzoekende partij tot de oppositie behoorde, bemerkt de Raad dat zulks nergens uit hun eerdere verklaringen blijkt. Wat betreft de nodige medisch-psychologische zorgen, verklaarde tweede verzoekende partij louter dat er in België voor haar echtgenote betere medisch-psychologische zorgen voorhanden zijn, dat haar echtgenote geen vertrouwen meer had in de

Armeense artsen omdat zij hun dochttertje niet konden genezen, dat alle medische zorgen in Armenië veel geld kosten en dat artsen in België veel bekwaamder zijn (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS d.d. 03/12/2018, p. 2-6). Dat haar echtgenote zorg werd ontzegd omdat tweede verzoekende partij tot de oppositie behoorde, haalde zij op geen enkel moment aan. Uit haar verklaringen blijkt daarentegen dat haar echtgenote zelf weigerde in behandeling te gaan (notities CGVS d.d. 03/12/2018, p. 5-6). Ook uit de schriftelijke verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt nergens dat haar zorgen zouden zijn geweigerd omdat haar man tot de oppositie behoorde (administratief dossier, stuk 4, antwoord op verzoek om inlichtingen). In de bestreden beslissingen wordt dan ook terecht geconcludeerd dat de medisch-psychologische problemen van eerste verzoekende partij geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat verzoekende partijen zich dienaangaande dienen te richten tot de geëigende procedure.

2.2.5.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissingen dat tweede verzoekende partij van de door haar aangehaalde problemen met verschillende overheidsdiensten waardoor zij meerdere boetes moest betalen geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd, opperen verzoekende partijen dat het uiterst moeilijk is voor tweede verzoekende partij om deze stukken die zich in Armenië bevinden over te maken. Immers heeft zij in Armenië enkel nog haar vader en is hij niet in staat om deze stukken te versturen. Ze stellen dat *“de stukken sinds hun vertrek ophopen en dat de briefwisseling maar blijft aankomen”*.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat tweede verzoekende partij tijdens haar opeenvolgende persoonlijke onderhouds nog beloofde de nodige bewijsstukken alsnog te zullen voorleggen (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS d.d. 03/12/2018, p. 5 en notities CGVS d.d. 05/02/2019, p. 5). Zij stelde op geen enkel moment dat haar vader niet in staat zou zijn deze stukken op te sturen waardoor deze bewering in het verzoekschrift een allerminst overtuigende *post-factum* verklaring betreft, temeer nu zij op geen enkele wijze concretiseert waarom haar vader niet in staat is om deze stukken die bij hem bezorgd werden aan tweede verzoekende partij over te maken. Zoals ook in de bestreden beslissingen wordt opgemerkt, kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht worden dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijsstukken aan te brengen ter staving van de feiten die hij aanhaalt. Dat tweede verzoekende partij geen enkel begin van bewijs bijbrengt van de door haar beweerde jarenlange problemen met de autoriteiten, ondergraaft dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid ervan. Dat er in Armenië sinds hun vertrek nog steeds briefwisseling toekomt, betreft eveneens een blote bewering die zij op geen enkele wijze staven.

2.2.6.1. Aangaande de bemerking in de bestreden beslissingen dat tweede verzoekende partij van haar jarenlange problemen met verschillende overheidsdiensten in het geheel geen melding gemaakt heeft in de bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal, betogen verzoekende partijen dat tweede verzoekende partij *“al zijn problemen tijdens zijn verhoor door de Dienst Vreemdelingenzaken uiteenzette, onder voorbehoud van deze precisie”*.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat tweede verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken zich beperkte tot de vermelding dat zij in 2008 meerdere keren ondervraagd werd door de politie en van de jarenlange problemen met verschillende overheidsdiensten geen melding maakte (administratief dossier, stuk 5, vragenlijst CGVS). In de bestreden beslissingen wordt terecht gesteld dat, ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, redelijkerwijs verwacht kan worden dat tweede verzoekende partij van dergelijke essentiële elementen – die geenszins slechts een *“precisie”* uitmaken – in haar asielaanvraag toch wel zelf melding zou maken. Dat zij dit heeft nagelaten, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door haar beweerde vervolgingsvrees.

2.2.7.1. Verzoekende partijen stellen verder dat uit informatie blijkt dat er in Armenië wel degelijk nog steeds verdrukkingen plaatsvinden omwille van politieke opvattingen en dat leden van de actuele oppositie het slachtoffer zijn van vervolgingen namens de huidige autoriteiten. Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen zij in dit verband het rapport *“Rapport de mission en Arménie du 15 au 21 juillet 2018”* van OFPRA (bijlage 2), het rapport *“Arménie 2017/2018”* van Amnesty International (bijlage 3), het internetartikel *“Arménie: le droit de manifester doit être respecté”* d.d. 25 april 2018 van Amnesty International (bijlage 4) en het internetartikel *“La lutte contre la corruption ébranle la politique arménienne”* d.d. 28 juli 2018 van Le Monde (bijlage 5). Verzoekende partijen wijzen erop dat volgens het verslag van OFPRA waarnemers een ware heksenjacht vrezden van de voormalige leden van de politieke oppositiepartij HKK.

2.2.7.2. De Raad wijst er evenwel op dat inzake de verklaring van tweede verzoekende partij dat zij ook de huidige regering vreest omdat zij op een bepaald moment lid geworden is van de toenmalige regeringspartij HKK in de hoop geen problemen meer te kennen met de verschillende overheidsdiensten, in de bestreden beslissingen door verwerende partij opgemerkt wordt dat uit de beschikbare informatie, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Armenië – Politieke situatie” van 30 april 2019, blijkt dat actueel geen sprake is van vervolging van personen omwille van hun politieke affiliatie, inclusief aanhangers van het vorige HHK-regime. Er wordt gesteld dat er weliswaar sprake is van *hate speech*, voornamelijk op het internet, in alle richtingen, maar er is echter geen sprake van fysiek geweld of intimidatie. Verder wordt er nog op gewezen dat strafrechtelijke vervolging van personen uit het voormalige HHK-regime en hun familieleden omwille van vroegere misdrijven, zoals fraude, corruptie, machtsmisbruik of gebruik van geweld, mogelijk is, doch niet politiek geïnspireerd is. De Raad stelt vast dat de door verzoekende partijen bijgebrachte informatie (bijlagen 2-5 van het verzoekschrift) dateert van 2017-2018 en dan ook niet van aard is de recentere informatie omtrent de actuele politieke situatie in Armenië waarop verwerende partij zich steunt te weerleggen. De Raad is dan ook van oordeel, gelet op voormelde informatie, dat verwerende partij terecht besluit dat niet kan worden aangenomen dat tweede verzoekende partij omwille van haar loutere lidmaatschap van de HHK-partij enige vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin heeft te vrezen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen nog de schending aanhalen van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partijen geenszins aannemelijk maken dat zij reeds werden vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen kunnen zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.9. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7). Voorts kreeg tweede verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 3 december 2018 en 5 februari 2019 de kans om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens. Eerste verzoekende partij, die reeds drie keer om redenen van medische overmacht verhinderd was om in te gaan op de uitnodiging om gehoord te worden op het Commissariaat-generaal, kreeg de kans om schriftelijk alle elementen/motieven mee te delen op basis waarvan zij meende internationale bescherming nodig te hebben, hetgeen zij ook deed. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT